

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 10/11 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Aase Olesen):**

Det foreliggende lovforslag medfører, at arbejdsgiverperioden i dagpengeloven sættes op fra 1 uge til 3 uger.

Som begrundelse for lovforslaget har forslagsstillerne i bemærkningerne til dette anført, at det skulle være en kendsgerning, at meget sygefravær direkte kan henføres til forhold på arbejdspladsen, og at der bør være et direkte økonomisk incitament for arbejdsgiveren til at indrette arbejdsmiljøet på en sådan måde, at mest mulig sygelighed undgås. Dette kan bl.a. ske – siger forslagsstillerne – ved, at arbejdsgivere i rimelig grad bidrager til udgifterne i forbindelse med sygedagpenge.

I bemærkningerne til lovforslaget har forslagsstillerne desuden anført, at forslaget vil medføre en offentlig besparelse, og at danske arbejdsgivers udgifter til sociale formål er af en meget lille størrelsesorden i forhold til udgifterne i de lande, som vi normalt sammenligner os med.

Naturligvis er vi i regeringen i princippet positivt stemt over for forslag til offentlige besparelser, og det er også sjældent, at vi her i Tinget fra SF's side ser forslag, der har sådanne konsekvenser, så vi takker for ideen. Men lad mig kort erindre om, hvorfor vi nu siden 1. april i år har haft en arbejdsgiverperiode i dagpengeloven på 1 uge.

Nedsættelsen af arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 1 uge var et led i trepartsaftalen mellem

den daværende regering og arbejdsmarkedets parter. Denne trepartsaftale havde som bekendt til formål at nedbringe arbejdsgivernes omkostninger og herigennem styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

Loven om nedsættelse af arbejdsgiverperioden til 1 uge blev vedtaget af Folketinget få dage før jul sidste år og blev, som alle sikkert husker, efter vanskelige forhandlinger mellem Socialministeriet, Finansministeriet og arbejdsmarkedets parter i marts i år efterfulgt af en lov vedrørende administration af ordningen. Denne lov begrænsede de administrative merudgifter, som nedsættelsen af arbejdsgiverperioden nødvendigvis måtte medføre, mest muligt.

Med disse seneste ændringer blev loven imidlertid uoverskuelig og vanskelig at administrere, og de grundlæggende forudsætninger for en række særregler og for de forsikringsordninger, som er tilknyttet dagpengesystemet, blev forrykket afgørende. Derfor blev der nedsat et udvalg, der har til opgave at foretage en detaljeret gennemgang af dagpengeloven og af administrationen af denne. Dette udvalg, hvori bl.a. deltager repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, er nu i fuld gang med arbejdet og skal herunder se på spørgsmålet om finansieringen af ordningen og muligheden for at nedbringe udgifterne ved denne.

Det er regeringens holdning, at der ikke bør foretages ændringer i arbejdsgiverperioden nu, både under hensyntagen til, at den nylige nedsættelse af denne var et led i en samlet lovpakke, og under hensyntagen til, at der er nedsat det ovennævnte udvalg. Når resultatet af udvalgets arbejde foreligger den 1. juli 1989, regner jeg med, at der vil kunne fremsættes forslag om en samlet og mere hensigtsmæssig dagpengeordning.

Jeg kan derfor ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Qvist Jørgensen (S):

Også i denne sag mangler vi vores ordfører, og jeg skal på fru Jytte Hildens vegne give udtryk for, at vi ikke i det hele kan tilslutte os SF's forslag.

Det er jo sådan, at nedsættelsen af den arbejdsgiverfinansierede periode fra 5 uger til 1 uge også – ud over den redegørelse, som socialministeren har givet for forløbet – er en del af